

udøve en meget forstyrrende Indflydelse paa Ansættelsen af Skattekontingentet og Skatteprocenten, og have derhos sig selv givet Anledning til megen Misforstaaelse. Udvalget maa derfor ansee det for rettest at lade disse Bestemmelser udgaae, at beskatte enhver Skattepligtig i den Kommune, hvor han har havt fast Ophold ved Finantsaarets Begyndelse, og kun tilføie en Bestemmelse for dem, som have fast Ophold paa flere Steder, og en definierende Bestemmelse af det faste Ophold.

Naar Hartkornskrigsskatten ophæves, vil ifølge Lovens øvrige Bestemmelser al Skat bortfalde for de Eiendomme, som ikke tilhøre enkelte physiske Personer. Dette er i og for sig ikke ønskeligt, men det faaer desuden en meget forstyrrende Virkning ved sin Indflydelse paa Lovudkastets Kontingentsystem. Thi da den Sum, som det paalægges hver Kommune at udrede, i saa væsentlig en Grad er afhængig af Hartkornets Størrelse, vil det let sees, at en Kommune, i hvilken der findes meget Hartkorn, som tilhører Stiftelser eller andre juridiske Personer, især naar den tillige hører til en Amtsraadsreds, hvori der findes meget saadant Hartkorn, vil blive overbeholdt. Det Samme gjælder for Kjøbstædernes Vedkommende med Hensyn til Bygninger, hvis Assuranceværdi for en Del bestemmer Størrelsen af Byernes Skattekontingenter. Udvalget anseer det af denne Grund for nødvendigt at medtage de faste Eiendomme, som tilhøre Selskaber, Stiftelser og andre juridiske Personer, men da denne Afvigelse fra Skattens Princip i flere Henseender medfører Betænkelighed, kan man ikke tilraade at give den større Udstrækning end aldeles nødvendigt, og navnlig ikke at udstrække Bestatningen til andre Indtægtskilder end de faste Eiendomme; hine ville i det aldeles overveiende Antal Tilfælde blive beskattede igjennem dem, der komme til at nyde Godt af deres Udbytte.

Lovudkastets Bestemmelser med Hensyn til den Skattepligtiges Bopæl passe ikke for juridiske Personer, og man skal derfor foreslaae, at disse beskattes helt af deres faste Eiendommens Indtægter i de Kommuner, i hvilke disse ere beliggende.

Naar Bestatningen ogsaa kommer til at omfatte de faste Eiendomme, som tilhøre juri-

diske Personer, vil det dog være nødvendigt at gjøre enkelte Undtagelser, navnlig med Hensyn til de Bygninger, som tilhøre Staten eller selve Skattekommunen og tjene til Opfyldelsen af Statens eller Kommunens egne Formaal, efter som det vilde være hensigtsløst, om Staten eller Kommunen beskattede sig selv af saadanne Eiendomme, og urigtigt, om Kommunen beskattede Staten af dem. Denne fritagelse vil heller ikke kunne bringe nogen Forstyrrelse ind i Skattekontingenternes Fordeling, da der hertil i alt Væsentligt allerede er taget Hensyn. Tjener derimod en saadan Bygning ikke direkte til Opfyldelse af Statens eller Skattekommunens egne Formaal, hvilket navnlig vil vise sig derved, at den er overdraget en Anden i Leie, Forpagtning, Fæste eller Arvefæste, da er der ikke den samme Grund til at fritage den for Skat, og den vil da ogsaa langt virksomere gribe ind i Kontingentfordelingen. Lige med Staten og Kommunen bør Kirkerne i denne Henseende stilles, ligesaa de Stiftelser og Indretninger, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven, eller som bestyres af Regjeringen eller ved Regjeringens Foranstaltning; ligeledes de Dele af Skattekommunens Formue og Virksomhed, som maatte være henlagte under særegne Bestyrelser s. Ex. Havnevæsenet.

Med Hensyn til Ansættelsen af Indtægten af saadanne faste Eiendomme findes der ingen Anledning til at fravige de Grundsætninger, som indeholdes i Lovforslagets § 8. Kun maa man erindre, at de Bygninger, som eies af juridiske Personer, ofte have en saadan særlig Indretning, at det ikke vil være muligt at bestemme deres Leieværdi. I saadanne Tilfælde antager Udvalget det for rettest at bestemme Skatten til $\frac{1}{6}$ af Bygningskattens Beløb for 1 Aar for hver Procent, som der i den Kommune, hvori Bygningen er beliggende, udredes i Krigsskat. Er Bygningen ikke sat i Bygningskat, maa der foretages en Opmaaling og Ansættelse, som da formentlig maa stee paa Statskassens Beføstning.

I Henhold til hvad her er udviklet, foreslaaer Udvalget, at første Affnit af § 6 revideres saaledes: